

at Jorden ikke er rund. Jeg tvivler ikke om, at der paa det ærede Medlems Egn ikke drikkes mere Brændevin; men det ærede Medlem maa ikke glemme, at, da Olfstatloven var til Forhandling her, gjorde han atter og atter gældende, at der hvert paa hans Egn eller paa Landet overhovedet blev drukket hynderlig meget bairisk O. Det vilde derfor ogsaa være lidet sandsynligt, at Olfstaten skulde kunne have den Virkning, at der blev konsumeret mere Brændevin der, hvor der i Forvejen intet O blev drukket. Følgerne af Olfstaten maa vise sig der, hvor Olfbruget er, altsaa først og fremmest i Kjøbenhavn og dernæst vel i Kjøbstæberne. Der er næppe noget Menneske her i Byen, der er uvidende om, at den første Folge af Olfstaten var den, at man saa færre Plaster Bairiskøl og flere Plaster Hvidtøl og Brændevin. Statsregnskabsbetalt have ikke gjort andet end simpelt hen bekræfte det, som man kunde se med sine Øjne i Forvejen. Men hvorfor overhovedet komme tilbage til disse mere eller mindre uaforderede Paastande om Olfstatens Virkninger og Forholdet mellem O og Brændevin? Det er dog en ganske klar Ting, at naar man saaledes som nu hos os har omtrent den laveste Skat paa Brændevin og samtidig den højeste Skat paa O, som findes i noget Land, kan Folgen deraf umulig blive anden, end at Brændevinsforbruget opmuntres paa Olfbrugets Befordring. For Djeblikket er Spiritus i Form af O beskattet over 5 Gange højere end Spiritus i Form af Brændevin, og naar Forhøjelsen af Olfstaten om tre Mar indtræder, vil det endog saa være beskattet 8 Gange højere. Alle de Argumenter, hvormed man i sin Tid søgte at afkræfte Formodningen om de Virkninger af Olfstaten, som vi andre forudsagde, er der ingen Grund til at komme tilbage til nu; de have gjort deres Tjeneste; de kunne gaa. Tingen er en Gang sket, vi have faaet Skatten, og Følgerne ere en Kendsgerning, som vi ganske simpelt maa anerkende. Men helt bortset fra Spørgsmaalet om Afholdenhed og Drikkædighed, hvilket jeg heller ikke foreleden Dag gif hynderlig ind paa, fremhæver jeg det finansielle Moment ved Olfstaten, nemlig at den viser sig at være saa høj, at det efter al Sandsynlighed i finansiell Henseende vil være en meget daarlig Forretning at forhøje den med 3 Kroner, saaledes som det er vedtaget at gøre om tre Mar. Endnu er der 3 Mar til, og vi ville have Beslighed til at gøre nøjagtigere Erfaringer end et enkelt Mar har kunnet give os om den fulde Virkning af Skatten, naar den har været i Kraft

et Par Mar. Saaledes som det ser ud i Djeblikket, synes det, som om Staten har belastet dette Statsobjekt højere end finansielt fordelagtigt. Allerede ud fra denne Betragtning vilde det være hensigtsmæssigt at saa Spørgsmaalet om Forhøjelsen under fornyet Overvejelse, inden den træder i Kraft.

Dernæst gjorde det ærede Medlem over for mig den Bemærkning, at han undrede sig over, at jeg saa stærkt vilde fremhæve den betydelige Stigning, der har fundet Sted i de civile Udgifter, idet jeg paaviste, at de i Virkeligheden ere stegne med 9 Millioner, medens de normale Militærundergifter næppe kunne siges at være stegne med mere end 1,800,000 Kr. Det ærede Medlem kunde have Ret i, at jeg ikke burde have fremdraget dette, hvis jeg tilsigtede at dokumentere et eller andet, som ikke ganske stemte med Virkeligheden. Men mit Formaal har alene været at give et Billede saa nøjagtigt og tro som muligt af Forholdene, som de ere. Jeg tror overhovedet ikke, at man i Længden har nogen Fornøjelse af at fremstille Tingene anderledes, end de ere. Jeg tror, at der er saameget mere Grund til at stille Virkeligheden i et skarpt Lys, naar der hos de fleste Folk ikke er nogen klar Forestilling om, hvorledes Forholdene virkelig ere. Naar man vil sige til en Mand, der ikke er nærmere inde i vore finansielle Forhold, at vore Udgifter til den samme Kreds af Formaal, som i 1885 udgjorde 12 Millioner, siden den Tid ere stegne til mellem 21 og 22 Millioner, saa vil han ganske sikkert spørge: „Men hvad i al Verden gaa alle disse Penge til?“ Og jeg er sikker paa, at man kunde forelægge dette Spørgsmaal for de fleste Medlemmer her i Salen, og de vilde være ude af Stand til paa staaende Fod at give Forklaring om, hvor Pengene ere blevne af. Er da Statens Skyldsigørelse af de Formaal, den har paataget sig, røgtet dobbelt saa godt nu, da der gives dobbelt saa mange Penge ud? Der gives ud til Understøttelse for de ubemidlede Klasser halvanden Million — de ere i alt Fald budgetterede, men det er ikke en Gang sikkert, at hele Beløbet kommer til Udbetaling; — der kan man i det mindste lægge Fingeren paa et enkelt Punkt, og jeg antager, at der er adskillige, som ville føle nogen Fordel af denne Udgift, selv om man just ikke har sporet stor Jubel over Beløbet Størrelse. Men alle de andre Penge ere løbne som Sand mellem Fingrene paa os, uden at vi have let ved at sige, hvor de ere blevne af. Jeg behjælder ikke Tinget, at det har givet sit Samtykke til, ja selv taget Initiativet til denne stærke Forøgelse af Udgifterne; jeg har tvært imod fremhævet,